

## SOẠN TẬP KINH MỘT TRĂM TRUYỆN NHÂN DUYÊN

### QUYỂN 8

#### Phẩm 8: TỖ-KHEO-NI

##### 71- Truyện Tỳ-Kheo-Ni Bảo Châu Lúc Sinh Ra Có Ánh Sáng Chiếu Khắp Trong Thành

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả, tên là Thiện Hiền, có vô lượng tài sản, của báu, không thể tính kể được. Ông chọn con gái nhà giàu sang để cưới làm vợ, tấu trở âm nhạc để mua vui cho nàng.

Người vợ mang thai, đủ mười tháng, nàng sinh được một bé gái, tướng mạo xinh đẹp khác thường, trên đời ít có; trên đầu bé gái ấy tự nhiên có một hạt châu chiếu sáng khắp thành. Thấy vậy, cha mẹ rất vui mừng và đặt tên con là Bảo Châu.

Bảo Châu dần dần khôn lớn, bản tánh hiếu thuận, thích làm việc bố thí. Hễ có người tới xin hạt châu trên đỉnh thì nàng liền lấy cho, cho rồi hạt châu khác lại hiện ra.

Cha mẹ vui mừng, một hôm dẫn Bảo Châu đến chỗ Phật. Bảo Châu thấy Phật, trong lòng vui mừng liền xin Phật xuất gia nhập đạo.

Đức Phật liền gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo-ni!

Tóc trên đầu Bảo Châu tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, trở thành Tỳ-kheo-ni, siêng năng tu tập, chứng quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát, được trời, người tôn kính.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, Tỳ-kheo-ni Bảo Châu, đời trước đã gieo trồng phước đức gì, mà nay khi ra đời tự nhiên trên đầu có hạt châu, lại gặp Thế Tôn được xuất gia đắc đạo?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay chín mươi mốt kiếp về trước, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Tỳ-bà-thi. Sau khi hóa độ chúng sinh viên mãn, Ngài nhập Niết-bàn.

Lúc ấy có vị vua tên là Phạm-ma-đạt-đa thân lấy xá-lợi Phật, rồi xây dựng ngôi tháp bằng bốn vật báu để cúng dường.

Về sau, có một người vào trong tháp này, treo một hạt châu cúng dường trên đỉnh tháp, sau đó phát nguyện rồi ra đi.

Nhờ công đức này, cho nên trong chín mươi mốt kiếp, người này không bị đọa vào đường ác; hễ sinh lên cõi trời, cõi người, lúc nào cũng thường có hạt châu trên đầu, thọ hưởng sự vui sướng cõi trời. Cho đến ngày nay, vị ấy gặp Ta được xuất gia và đắc đạo.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.